

पौरुषदर्शयित्वैवस्वामिनेगोत्रनामनी प्रकीर्तयेदितिप्रोचेमुनिर्गोत्रहपर्वणि ॥ १२ ॥ १३ ॥ धर्मेणैवापदंतीर्त्वापरं सौभाग्यमश्नुते अभिमन्योर्विवाहाख्येपर्वण्येतत्प्रदर्शितं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ मंदात्मास्वार्थानभिज्ञः दुर्मतिर्विक्षिप्तचित्तः एकएवसहायोऽलमीशः किं सैन्यकोटिभिः इतिवब्रेर्जुनः कृष्णं सैन्यं धार्तराष्ट्रवत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ वैचित्रवीर्यस्यपां

॥२३॥

गोधनं च विराटस्य मोक्षितं यत्र पांडवैः ॥ अनंतरं च कुरुभिस्तस्य गोग्रहणं कृतं ॥ १२ ॥ समस्तायत्र पार्थेन निर्जिताः कुरवो युधि ॥ प्रत्याहृतं गोधनं च विक्रमेण किरीटिना ॥ १३ ॥ विराटेनोत्तरादत्तास्तु पायत्र किरीटिनः ॥ अभिमन्युं समुद्दिश्य सौभद्रमरिघातिनं ॥ १४ ॥ चतुर्थमेतद्विपुलं वैराटं पर्ववर्णितं ॥ अत्रापि परि संख्याता अध्यायाः परमर्षिणा ॥ १५ ॥ सप्तषष्ठिरथो पूर्णां श्लोकानामपि मे शृणु ॥ श्लोकानां द्विसहस्रे तु श्लोकाः पंचाशदेव तु ॥ १६ ॥ उक्तानि वेदविदुषा पर्वण्यस्मिन् महर्षिणा ॥ उद्योगपर्वविज्ञेयं पंचमं शृण्वतः परं ॥ १७ ॥ उपप्लव्ये निविष्टेषु पांडवेषु जिगीषया ॥ दुर्योधनोऽर्जुनश्चैव वासुदेवमुपस्थितौ ॥ १८ ॥ साहाय्यमस्मिन् समरे भवान्नौ कर्तुमर्हति ॥ इत्युक्ते वचने कृष्णो यत्रोवाच महामतिः ॥ १९ ॥ अयुध्यमानमात्मानं मंत्रिणं पुरुषर्षभौ ॥ अक्षौ हिर्णां वा सैन्यस्य कस्य किं वा ददाम्यहं ॥ २० ॥ वब्रे दुर्योधनः सैन्यं मंदात्मायत्र दुर्मतिः ॥ अयुध्यमानं सचिवं वब्रे कृष्णं धनं जयः ॥ २१ ॥ मद्वराजं च राजानमायांतं पांडवान्प्रति ॥ उपहारैर्वचयित्वा वर्त्मन्येव सुयोधनः ॥ २२ ॥ वरदंतं वरं वब्रे साहाय्यं क्रियतां मम ॥ शल्यस्तस्मै प्रतिश्रुत्य जगामोद्दिश्य पांडवान् ॥ २३ ॥ शांतिपूर्वंचाकथयद्यत्रेन्द्रविजयं नृपः ॥ पुरोहितप्रेषणं च पांडवैः कौरवान्प्रति ॥ २४ ॥ वैचित्रवीर्यस्य वचः समादाय पुरोधसः ॥ तथेन्द्रविजयं चापियानं चैव पुरोधसः ॥ २५ ॥ संजयं प्रेषयामास शमार्थी पांडवान्प्रति ॥ यत्र दूतं महाराजो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ २६ ॥ श्रुत्वा च पांडवान्यत्र वासुदेवपुरोगमान् ॥ प्रजागरः संप्रजज्ञे धृतराष्ट्रस्य चितया ॥ २७ ॥ विदुरो यत्र वाक्यानि विचित्राणि हितानि च ॥ श्रावयामास राजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणं ॥ २८ ॥ तथा स नत्सुजातेन यत्राध्यात्ममनुत्तमं ॥ मनस्तापान्वितो राजा श्रावितः शोकलालसः ॥ २९ ॥

इवस्य पुरोधसः सकाशात् वचः इन्द्रविजयतात्पर्यं पुरोहितप्रेषणौचित्यं च समादाय अभ्युपेत्य संजयं प्रेषयामासेति उत्तरेण संबंधः भवेत्सहायवान्पूर्वसाग्राशत्रुमथार्थयेत् उद्योगसंजयप्रेष्यपर्वभ्यामेतदीरितं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ शोकेलालसासक्तिर्यस्य स तथाभूतस्तापहरं अध्यात्मं श्रावितो पितापंजहाविति भावः न निद्रातिपरार्थार्थी न च बुध्यति बोधितः इति प्रजामरेसानत्सुजातेचापि वर्णितं ॥ २९ ॥